

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 30/01/2025.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 161

Hòa Thượng dạy chúng ta: “*Đức hóa thiên hà*”. Đức hạnh của chúng ta sẽ cảm hóa được mọi người. Chúng ta chỉ cần tu hành, sửa mình thì sẽ cảm hóa được người và thiên nhiên. Thiên nhiên ngày càng khắc nghiệt vì con người đã rời xa tính đức vốn thiện của chính mình. Hòa Thượng từng nói: “*Một ý niệm thiện khởi lên thì châu biến pháp giới. Một ý niệm ác khởi lên cũng châu biến pháp giới*”. Chúng ta quán sát, hằng ngày, chúng ta khởi lên bao nhiêu ý niệm thiện, bao nhiêu ý niệm ác?

Trong xã hội hiện đại, thiên tai, lũ lụt, động đất, sóng thần, cháy rừng diễn ra ngày càng nhiều. Gần đây, ở một đất nước khoa học kỹ thuật rất phát triển, mọi người đều bắt ngờ vì một trận cháy rừng lớn đã xảy ra và thiêu trụi rất nhiều căn nhà. Nếu con người khuyết đức thì mọi việc đều có thể xảy ra. Tôi khuyên mọi người cũng là nhắc nhở chính mình là chúng ta phải mở rộng tâm lượng, tu phước, tích phước, tiết phước. Tiết phước là chúng ta không lãng phí phước mà chúng ta để dành phước báu cho những chúng sanh khổ nạn, những người cần được cứu giúp. Nếu chúng ta thật tin đạo lý này thì chúng ta sẽ thật làm. Thánh Hiền xưa đã nói: “*Quân tử vui làm quân tử, tiểu nhân oan ức vẫn làm tiểu nhân*”. Người có phước thì nhất định sẽ được hưởng phước, người không có phước thì cho dù oan ức, cho dù họ có oán trời, trách người cũng không có phước để hưởng.

Chúng ta tu phước bằng cách chúng ta mở rộng tâm lượng, biết nghĩ về người khác. Thí dụ, chúng ta đi trên đường, chúng ta nhặt một mảnh rác, một khúc gỗ thì đó cũng là chúng ta đã tu phước, không phải chúng ta xây chùa to, xây tượng Phật to thì chúng ta mới có phước báu. Người xưa nói: “*Người phước nhất định ở đất phước, đất phước chỉ dành cho người phước*”. Tại sao chúng ta không tích cực tạo phước mà chỉ tích cực hưởng phước? Chúng ta có phước đủ ở cõi người thì chúng ta nhất định được sinh đến cõi người, chúng ta có đủ phước đến cõi trời thì chúng ta nhất định sinh đến cõi trời, chúng ta đủ phước đến thế giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta nhất định sẽ đến được đó. Chúng ta không cần cầu khẩn, van xin ai mà chúng ta chỉ cần tích cực tu tích phước đức. Phật Bồ Tát, Tổ Sư Đại Đức đã dạy chúng ta nguyên lý nguyên tắc và đã làm ra tấm gương cho chúng ta.

Hằng ngày, có những người phải đi chợ mua rau, mua đậu nhưng ở đây, mỗi ngày tôi đều cho đi rất nhiều rau, hai vườn rau quanh nhà tôi luôn phát triển xanh tốt, trời càng lạnh thì rau càng phát triển. Chúng ta tích cực lao động, luôn vì người khác lo nghĩ thì

mới có kết quả tốt đẹp như vậy. Hàng xóm cho rằng chúng ta đã rất vất vả để chăm sóc vườn rau nhưng tôi cảm thấy chúng ta không vất vả lắm. Chúng ta phải tích cực tu phước, tích phước, tiếc phước, chúng ta làm nhiều thì những việc làm của chúng ta sẽ trở thành tự nhiên, không gượng gạo. Chúng ta hiểu được nguyên lý, nguyên tắc thì mọi hành động, việc làm thiện của chúng ta sẽ trở thành tự nhiên. Nếu mọi ý niệm, việc làm thiện của chúng ta diễn ra một cách tự nhiên thì chúng ta đã tạo thành công đức.

Người thế gian tưởng rằng tham cầu thì sẽ có được nhưng chúng ta tham cầu, mong muốn thì chúng ta không bao giờ có được. Đầu năm, người thế gian đi cầu cúng, hái lộc để tìm cầu phước lộc, họ không hiểu được đạo lý là chỉ có chính mình mới tự ban phước cho chính mình. Chúng ta tích cực làm việc thiện lành, giúp ích xã hội, cộng đồng chính là chúng ta tự mình ban phước lành cho chính mình. Những người cùng khổ hoan hỷ tiếp nhận sự giúp đỡ của chúng ta là người đã giúp chúng ta có cơ hội tu phước. Trên Kinh nói: **“Một ngày tu ở thế giới Ta Bà bằng 100 năm tu ở cõi Cực Lạc”**. Vì ở thế giới Cực Lạc, tất cả chúng sanh đều là Bồ Tát Bất Thoái nên ở đó, chúng ta không có cơ hội hành bố thí.

Có người nói rằng, tôi chọn được mảnh đất có phong thủy tốt nên vườn rau của tôi mới phát triển xanh tốt, các loài hoa mới nở rộ rực rỡ như vậy. Chúng ta tích cực làm để cho đi, đây chính là chúng ta đã chọn phong thủy tốt. Họ không biết đó là do chúng ta tích cực lao động, sáng và chiều chúng ta đều tưới, chăm sóc cây. Phong thủy không tự nhiên tốt đẹp, cây không thể mọc lên từ sân làm bằng bê-tông. Tâm chúng ta bòn xén, vô cảm thì phước báu không thể sinh ra. Chúng ta thật hiểu được đạo lý nhân quả thì chúng ta hãy tuân theo đó mà làm. Từ sơ phát tâm đến khi viên thành Phật đạo chúng ta không thể rời khỏi đạo lý nhân quả. Phật Bồ Tát cũng tu tích từng chút công đức, không phải tự nhiên mà các Ngài trở thành phật Bồ Tát, các Ngài đã trải qua vô lượng kiếp tu hành. Trong **“Kinh Hiền Ngụ”** nói về những đời quá khứ của Thích Ca Mâu Ni Phật, để được học Phật pháp, Ngài phải đánh đổi bằng đôi mắt, bằng hạnh phúc gia đình. Chúng ta khởi tâm động niệm đều phải nghĩ đến việc tu tích, chúng ta rời xa ý niệm mong cầu thì chúng ta có công đức, chúng ta còn có ý niệm mong cầu thì chúng ta chỉ có phước báu.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, người thân của con bệnh nặng, con nói với họ không nên lo sợ, phải nhất tâm nghĩ tưởng đến A Di Đà Phật, con cũng thường đến Cư sĩ Lâm, ở niệm Phật đường, niệm Phật 2 giờ cho họ, sau 2 ngày thì người đó nhẹ nhàng ra đi. Trong mộng, con nhìn thấy người đó biến thành một bé trai, trên đỉnh đầu có phát ra ánh sáng, con hỏi người ấy, có phải là anh đã chết rồi hay không, người đó nói, tôi vĩnh viễn không chết. Xin hỏi, người sau khi chết, làm thế nào có thể biết được là người đó có vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc hay không?”*.

Rất ít người có thể có được giấc mộng như người này. Khi Ba tôi mất, tôi biết chắc chắn là ông sẽ đọa vào Địa ngục vì những biểu hiện của ông khi chết rất kinh khủng, sinh

tiền, ông không tu tích phước báu. Nhiều năm nay, tôi tích cực làm những việc phước lành, khi tôi làm được những việc phước lành, tôi tin rằng ông cũng sẽ được hưởng nhờ.

Hòa Thượng nói: **“Hiện tượng này rất tốt, bạn đã làm rất đúng pháp, nếu như người đó có ý niệm sau cùng là niệm “Nam Mô A Di Đà Phật” thì họ nhất định sẽ vãng sanh”**. Cho dù một người như thế nào nhưng nếu niệm sau cùng của họ là **“A Di Đà Phật”** thì họ nhất định sẽ được vãng sanh.

Có những người tu hành nhiều năm nhưng khi sắp chết thì tâm bản loạn, lo sợ, nếu tâm họ ở trong trạng thái như vậy thì họ không thể vãng sanh. Nhiều người kể với tôi, ông hay bố mẹ của họ biết trước giờ ra đi, những người này sắp ra đi này nói rằng, họ đã chết đến bàn chân, đến đầu gối rồi, đến bụng, đến ngực sau đó thì họ ra đi. Họ biết rất rõ những diễn biến trên thân nhưng tiếc là không có người nhắc họ niệm Phật. Nếu có người nhắc họ niệm Phật thì chắc chắn họ sẽ vãng sanh. Những người như vậy không niệm Phật thì họ cũng sẽ không rơi vào ác đạo mà cũng sẽ sinh về cõi an lành.

Hòa Thượng nói: **“Trên Kinh Phật nói, phần nhiều những cảnh mộng từ ở nơi tâm tưởng sanh. Có câu nói rằng: “Nhược hữu sở tư, dạ hữu sở mộng”. Ban ngày nghĩ cái gì thì ban đêm sẽ thấy cái đó. “Kinh Địa Tạng” nói, chúng ta nằm mộng nhìn thấy người thân quyến thuộc đã qua đời, phần nhiều là họ có yêu cầu đối với chúng ta, muốn chúng ta giúp đỡ họ. Trước đây, chúng ta không mộng thấy họ là bởi vì chúng ta chưa có năng lực, họ biết được bạn không thể giúp họ cho nên họ không đến tìm bạn, khi đó, họ tìm bạn cũng uổng phí, đến khi bạn có năng lực thì họ sẽ liền đến để cầu xin bạn. Cho nên nếu như chúng ta mộng thấy người thân thì chúng ta nhất định phải vì họ mà tụng Kinh, niệm Phật, đem công đức này hồi hướng cho họ”**.

Khi chúng ta có năng lực thì người thân đã mất mới tìm đến chúng ta để nhờ. Điều này giống như, nếu như một người đang đói thì họ sẽ tìm đến người có thức ăn để họ được nương nhờ, nếu chúng ta đói hơn họ thì chúng ta không thể giúp họ. Chúng ta giúp người cũng là giúp chính mình. Khi chúng ta giúp người khác mà chúng ta cảm thấy phiền phức thì chúng ta đã có ý niệm sai. Chúng ta làm cho người khác cũng chính là làm cho chính ta. Chúng ta giúp người hoàn thiện, giúp họ được tốt thì chính là chúng ta giúp cho chính mình. Hòa Thượng từng nói: **“Tự độ giúp cho độ tha. Độ tha giúp cho tự độ”**. Chúng ta tích cực vì người chính là chúng ta tích cực vì mình. Chúng ta hiểu đạo lý này thì trong mọi hoàn cảnh, mọi phương diện, chúng ta sẽ tích cực làm vì người.

Ngày trước, Bà La Môn nữ vì thương nhớ Mẹ, muốn cứu giúp Mẹ nên Ngài đã thành tâm thành ý tu tập, Ngài đã từ một phàm phu trở thành một vị Bồ Tát. Hiện tại, năng lực sống của chúng ta đang khiếm khuyết, chúng ta tích cực giúp người là chúng ta đang hoàn thiện năng lực sống của mình. Chúng ta hiểu đạo lý này thì chúng ta mới dám xả

thân. Các bậc tu hành đã làm ra biểu pháp cho chúng ta, cả cuộc đời Hòa Thượng Tịnh Không là bài pháp sống động cho chúng ta.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, chết là gì?”*.

Trong câu chuyện về cuộc đời Đức Phật, khi Xa-nặc đánh xe đưa Thái tử Tất-Đạt-Đa đi ra cổng thành, Thái tử Tất-Đạt-Đa nhìn thấy một người nằm bất động, Ngài hỏi Xa-nặc: *“Tại sao người đó nằm bất động vậy?”*. Xa-nặc nói: *“Thưa Ngài, đó là một người đã chết!”*. Thái tử ngạc nhiên nói: *“Chết u! Chết là gì?”*. Xa-nặc nói: *“Thưa Ngài, cái chết là kết quả sau cùng của kiếp con người mà không ai có thể thay đổi được!”*. Trước khi Thái tử ra ngoài thành nhà vua đã yêu cầu quân lính dọn dẹp tất cả những cảnh thể hiện sự vô thường của kiếp con người, Thái tử vẫn thấy được cảnh đó là do Thiên nhân hiện thân để thức tỉnh Ngài. Từ ngàn xưa đến giờ, không ai có thể tránh khỏi cái chết.

Có người nói, họ tu pháp môn giúp họ không già, không bệnh, không chết. Rất nhiều người tin theo những pháp môn này, chúng ta phải hết sức cảnh giác. Họ nói, tu một pháp nào đó thì họ sẽ không già, không chết vậy tôi sẽ hỏi họ: *“Ông tổ của mọi người bao nhiêu tuổi? Có người nào sống đến 150 tuổi mà vẫn đang ngồi vuốt râu hay không?”*.

Con người đều chịu sự chi phối của bát khổ là Sinh – Lão – Bệnh – Tử, cầu bất đắc khổ, ái biệt ly khổ, oán tăng hội khổ, ngũ ấm xí thành khổ. Những định luật này không ai có thể thay đổi được, chúng ta hiểu rõ những định luật này để chúng ta sống theo đúng đạo lý. Ngày trước, Tần Thủy Hoàng và nhiều vua chúa đã cử người đi tìm thuốc trường sinh, họ không hiểu rằng, thân vật chất này rồi sẽ hoại, lớn như hành tinh của chúng ta rồi cũng sẽ bị hoại.

Nhiều người mong đến ngày mừng một Tết, hiện tại, đã là ngày mừng hai Tết. Mọi người đang về quê nghỉ Tết, sum vầy với gia đình nhưng cũng đã sắp đến ngày, tất cả mọi người phải trở về nơi làm việc, đây là *“ái biệt ly khổ”*.

Trước khi Thích Ca Mâu Ni Phật nhập Niết bàn, thân tứ đại của Ngài cũng bị bệnh, Ngài tự tại rời bỏ thân, nếu cần thân khác thì Ngài sẽ tự tại thọ sinh vào thân khác. Chúng ta không sinh tử tự tại mà chúng ta bị nghiệp lực lôi kéo, chúng ta mơ mơ hồ hồ đến một nơi nào đó, hoàn toàn không làm chủ.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta đổi một thân thể, đổi một hoàn cảnh sống, đích thực là không có chết. Thân tứ đại chết nhưng linh hồn vĩnh viễn không chết. Nếu như chúng ta thật đã chết đi vậy thì chúng ta không cần phải học Phật, chúng ta cũng không cần phải tu học bất cứ tôn giáo nào. Thực tế mà nói, chết là đổi một thân thể. Phật pháp nói, chết rồi thì sẽ luân hồi, nếu ngay đời này, bạn trông được thiện nghiệp nhiều hơn ác nghiệp, bạn biết tu tích phước báu thì sau khi chết chỉ ít bạn cũng giữ được thân người, bạn lại có thể đến nhân gian”*.

Có người nói: “*Nếu ta chết đi thì hai mươi năm sau ta vẫn là một hảo hán*”. “Hảo hán” là bậc chí nhân quân tử, có thái độ sống chuẩn mực, “*thấy lợi không màng, thấy khó dấn thân*”. Nếu chúng ta đủ phước báu trở lại cõi người, đủ phước báu tiếp nhận giáo dục tốt thì 20 năm sau chúng ta mới có thể là một hảo hán. Nếu chúng ta không được trở lại kiếp người, không sinh ra trong một gia đình có giáo dục tốt thì chúng ta có thể trở thành kẻ tiểu nhân, kẻ phá gia chi tử.

Hòa Thượng nói: “*Đời trước bạn tu tập được tốt thì ngay trong đời này, hoàn cảnh sống của bạn có thể sẽ tốt hơn đời trước. Nếu đời trước bạn tu tập không tốt thì hoàn cảnh sống đời này có thể xấu hơn hoàn cảnh sống đời trước*”.

Tôi thường nhắc nhở chính mình: “*Đời này chúng ta gặp nhau thì bắt tay, vẫy tay chào nhau, nếu không khéo thì đời sau chúng ta vẫy đuôi hay vẫy cánh chào nhau*”. Nếu chúng ta khởi tâm động niệm đều là “*tự tư tự lợi*”, chìm đắm trong “*tham, sân, si, mạn*” thì đời sau chúng ta chắc chắn sẽ đọa lạc.

Hòa Thượng nói: “*Nếu như bạn tích lũy công đức to lớn thì phước báu của bạn không phải là ở nhân gian này mà bạn sẽ đến cõi trời. Cõi trời cũng có rất nhiều tầng trời, Phật nói có 28 tầng trời, người ở các tầng trời cao thì có phước báu cao hơn*”.

Hòa Thượng nói: “*Nếu chúng ta biết chân tướng sự thật và đạo lý này thì không ai là không chăm chỉ, nỗ lực tu phước và cũng sẽ không ai dám tạo tội bởi vì, chúng ta tạo tội nghiệp, sau cùng thiệt thòi vẫn là chính mình. Cho nên chúng ta không thể không cẩn trọng*”. Chúng ta làm bất cứ việc gì chúng ta phải phản tỉnh vì chính chúng ta sẽ là người thiệt thòi. Nếu chúng ta làm một việc bất thiện vì người nào đó thì chính chúng ta sẽ phải chịu thiệt thòi, không ai có thể giúp chúng ta. Đây là như Hòa Thượng nói: “*Chính chúng ta phải sinh tử, chính chúng ta phải đọa lạc*”. Chúng ta đang để mình đọa lạc hay giúp chính mình vãng sanh?

Hòa Thượng nói: “*Tất cả chúng sanh ở thế gian này hưởng phước hay bị nạn đều là do chính mình, không liên quan đến người khác. Cho nên đều là “Tự tác tự thọ*”. Người khác muốn hại chúng ta cũng không được mà tất cả đều do phước nghiệp của chúng ta. Chúng ta có phước báu, chúng ta đủ năng lực sinh về cõi trời thì chúng ta sẽ sinh về cõi trời. “*Tự tác tự thọ*” là chúng ta tự làm tự chịu. Chúng ta tạo phước thì chúng ta hưởng phước, chúng ta tạo tội thì chúng ta phải nhận lấy quả báo.

Hòa Thượng nói: “*Chư Phật Bồ Tát rất từ bi nhưng khi bạn gặp tai nạn thì Phật cũng không thể cứu giúp được bạn*”. Nhiều người trách Phật rằng Phật là đấng đại từ, đại bi tại sao Ngài không cứu giúp chúng sanh khổ nạn. Thí dụ, trận cháy rừng ở California đã thiêu cháy rất nhiều căn nhà, nhiều người thắc mắc, tại sao Phật Bồ Tát, Thiên nhân không cho một trận mưa xuống để dập tắt lửa. Đám cháy là do nghiệp cảm của chúng sanh, các Ngài không thể cứu giúp. “*Tham*” thì chiêu cảm họa về nước. “*Sân*” thì chiêu cảm họa về lửa. Con người đã chiêu cảm thiên tai, bão lũ. Người có phước thì ở trong

cộng nghiệp vẫn có biệt nghiệp. Báo chí đưa tin, có ngôi nhà ở giữa đám cháy nhưng không bị cháy. Đây là trong cộng nghiệp có biệt nghiệp.

Hòa Thượng nói: ***“Phật Bồ Tát chỉ giáo hóa chúng sanh, Ngài đã nói rõ ràng các đạo lý để chúng ta hiểu được, chúng ta phải tự giác ngộ và làm. Bạn chân thật giác ngộ hồi đầu, bạn chính mình tự thay đổi tự làm mới, đoạn ác tu thiện thì vận mạng liền được thay đổi. Trong “Liễu Phàm Tứ Huân”, tiên sinh Viên Liễu Phàm là tấm gương tốt nhất để chúng ta nhìn vào làm theo”***.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!